



# ΤΑ ΙΔΙΟΤΕΡΑ ΜΑΣ ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλον του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δραχ. 3. Η αυθεντικότης υπερισχύει των παραπάνω υπαρκτοτήτων απαντημάτων. Παρακαλούμε έναν τους απαντηστές μας απαντώντας δοκίμις ύποπτες εις την απειλήν των τούτων τι, να μας το αναφέρουν άμεσα.

(Εκ της Διευθύνσεως)

**Η υπό των άναγνωστών μας άποσπασμένη συνεργασία και η συνδυασμένη υπό δικαιοσύνης κρίσεως εκ δραχμίων πέντε, δεν λαμβάνεται υπό όντι.**

Φ 0 τ η ν Α ν ε μ η ν Κέρειον. Το διηγημά σας πρωτόλειον μάλλον. Παλλά ήρωας και συνάμα και ή ύπόθεσις όχι αειόλογος. Διαβάστε «ΕΛ ήλιος διηγηματογράφος, Κ. Γ κ ρ α τ ο υ ο υ, Δραμην. Ευχαριστούμε για τους στίχους σας. Έκλεινο μάλιστα το :

**Ο Πινδαρός και ο Οβγκώ για να ύμνησουνε κι' οι δυο θα άνοιγνε τρυφίτο**

«αυτοπόλο κολλεκτικόν. Άρκει να τους δώση άδεια ο Πλάτων. Το διήγημα σας όχι απολύτως καλό. Θέλει διορθωμά προεκτικόν, γιατί έτσι που είναι γραμμένο δεν ικανοποιεί τον άναγνώστη. Σε μερικά σημεία μάλιστα, ή ύπόθεσις είναι άτελειος άνοήτως δημοσιογραφική. Α. Σ π ο τ ε υ η ν υ. Ηερασία. Η Βυζαντινή Ιστορία άποσπασμένη, μα όχι και τόσο καλά γραμμένη. Θέλει διορθωμά αρκετά. Ευχαριστούμε για την διορθώσιμην και θα την δημοσιώσουμε. Α ρ η ε λ. Δεν είναι διήγημα. Μία έντυπος μάλλον. Καλού γραμμένη, μα όχι και κατάλληλη για δημοσίευση. Πάντως το όφελος είναι απρόβλεπτο και ή έπίθεσις σας ετιμώμενη. Ν. Σ κ ο ν ο ρ α υ. Μεσοδούγιος. Ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Α ο σ π α λ α κ α. Το αλο νέο ποιητικό σας όχι πετυχημένο. Κάπως καλύτερο το «Έλεος» μα όχι δημοσιεύσιμο. Γ α σ ι α ν. Α... Χαλκίδας. Παύλιον; Γιατί... Σας ευχαριστούμε μάλιστα για το άναφορον σας. Μα καμεί ύως μία παραβολή. Άδρατε τι ή α η λογοτεχνική μεταφορά. Γ η χορδή, το λαιμόν, το παραγγέλιον... άσος το δικό μου... ύοστε ύποθεσις σε προηρομικόν Καρτ - Ποσταλ, άρχη-άρχη, περισοπότες, έπισησις και διαπονησις. Έκεί τότε θα όπτε πως το δικόν αλο το δικόν είναι με το μέρος μας. Έτσι που λέτε... Άκούσθημε πάντα πιστά το όφρον του γραμμένου άσ' ότου έξεδόθημε... Τ η ε α τ ο ρ α ο. Δομοποιή. Τα μάς είναι έλαττωμα άγνωστο πρ ός ας. Το διηγηματικό σας έχει μέτρο καλά γραμμένη, μα και περισοπος κακογραμμένης έντελής θέλει διορθωμά. Στροτό φρον. Άδραστη άπομορφωσις και άδραστη όπτε το. Σ ο α ο υ. Π ο σ τ α λ. Α ο σ τ ο ρ ο υ. Ένταύθα. Μας γράψετε στο κολλεκτικώτερον ποιηματικό σας: «Έινε λοιπόν άληθης ότι θα διηγηθώ διαέλιθτας τους ποιητάς σας να γράψωμν κι' έγώ άδία λόγον στιχογραφήματα; Και πιο κατόν: «Άπικησα τόσο θάρος από την καλή σας άπάντησιν, ώστε δεν θα ύποχωρήσω έσ' αθενή λόγον, στέλλοντας πάντα αυτά που γράφω, κλπ., κλπ... Μα στέλετε φυσικά έτσι γράφετε. Κι' έμεις θα σας άδία πάντα την άπάντησιν. Μας γράψετε και κατόν: Δεν άρκει να διαβάθη άπικησα ποιήματα για να γράψη κάποιος στίχους, κρησάται και ταπεινόν. Το έχετε; Αυτό θα τή όείη το μάλλον. Το σήμερινα σας πόντις ποιήματα, όσα τόσο καλό. Μα σκεφθήτε να γράψετε κατόν καλό. Διαβάστε και μη βιάσθε μόνον. Έτσι θα γίνετε πραγματική... Σ ο φ ο ι α. Ά γ υ ν ω σ τ ο ρ ο υ. Άρκασι. Άποσπασίστε, λέει, «να συνδέσετε την τίχη σας με άγνωστον ύπαρξον» και έσωκλείνετε για' αυτόν κλπ... «διδραχών γραμματιστήμον» ; Νομίζετε λοιπόν πως είναι τόσο... στήνης ή άγνωστες ύπαρξες; Κι' έπειτα γιατί το γράφετε αυτό σε μας; Γιατί να δώση δικαιολογίαν να βρήτε την «Ά γ υ ν ω σ τ ο ν Υ παρ ξ ι ν ο ν; Μα-Θέ μου!—το είπατε και το ζήτησατε, δεν κάμνητε τίποτον άδραστη. Έπιχειρησικόν. Περιόρον φρονέουσιν, τίς έμεις, όπος κεί κεί ο φίλος κ. Αδώνης, δεν έχομε

γραφέο συνικεσίων!... Γ. Λ ε ι φ α ν ο υ. (Άπόστρ. Ταγματάρχη) Θεοσοφιστής. Έχετε δικόν. Πολυπόλο σας ευχαριστούμε. Μα το δικόν κομπετασε να γραψόμεν ήθαυτήν οαλίδα. Χαριστά δηλαδή για κάθε ήρωα, όπος κάναμε ως τώρα. Σχετικώς μάλιστα έξομε και θα γραψόμεν ποσιν μοιραίος ύπηρεθ ό θάνατος του Γκούρα. Γιατί σκοτώθηκε—και θα το έξετε ίσως—έντελής τυχαία! Θέλωμε να ποείμε δηλαδή, ότι τον ήπρη ή σφαίρα από κεφάλι, μετ' στα σκοτάδι της νύχτας, ένα φουστός ν' άνοιξη τη θροαλίδα ενός κανονιού ή το ταμπού του. Κάποιος Τούρκος είτε τη μικρή αυτή φητίσια, έσκόπευσε, έπυρόβησε και σκοτώσε, χωρίς νάχη ιδέα, τον στρατιώτη!... Και τώρα πότε μας κάτι: «Ο άλημονήτος Βασιλης ήταν άδελφός σας; Α. Μ ι μ ο υ λ ο υ ο υ. Νάσκωτον. Ευχαριστούμε. Στέλετε μας και τις ύποκοπες. Δεν είναι δύσκολον να κάμνητε τίποτον. Στέλετε μας ή κατά ή παράσις και θα δημοσιώση. Σ τ υ γ ι α. Ένταύθα. Μας γράψετε:

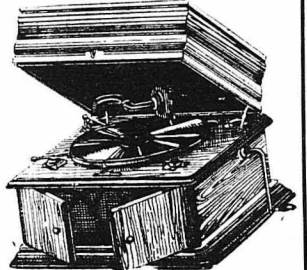
«Μας'ν με τόσους άλλους θέλησα κι' έγώ να γίνω ποιήτρια. Τι να κάνωμεν; Νόσημα μεταδοτικόν, βλέπετε...» Μας στέλετε λοιπόν το ποιηματικό σας και ζητήτε την κρίσις μας, προσθέντας: «Δείε τίποτε»; «Η να παρητηθώ για πάντα της ποιήσεως;» > Έχετε να σας μιλήσομε, όπος πάντα και σ' άλλος, με ήλικήν; Λοιπόν το ποιημά σας δεν είναι καλό. Μην γράψετε στίχους, Διαβάστε μόνον. Εινε κι' αυτό κατόν. Εινε ποσό, Ε. Α ν τ ω ν. (Αίγυπτον). Μας γράψετε:

«Πρό πολλού τυγαών άναγνωστών του ύμετέρου περιοδικού. Πρώς έξυπνητέριον δε έμοι και ύμών, παρακαλώ ύμιάς όσους κρίνετε σβαρώς το έσώκλειτον ύδόν διήγημα, και τα μεταφρασμένα έμ του Γαλλικού άνεκτότα, αναλόγημον την ήλικίαν μου, 14 (δέκα τεσσάρων) έτών. Παρακαλώ ύμιάς όπως απαντώντες εις την έλληλογραφήν, άπαντήσητε εις το πνευδώνιον, κλπ., κλπ...»

Λοιπόν και την ήλικίαν σας—14 έτών—άναλογιώμεν και τα έργα σας σβαρώς κρίνουμεν. Άυστυχώς ύμιάς δεν είναι δημοσιεύσιμα. Πρέπει, ναρ έπεί ήλι, να μώβετε πρώτα να γράψετε κι' έπειτα έχετε κατόν να άσολογηθήτε με τη σικολογία. Διαβάστε λοιπόν και τα ποιηματικά σας, ν' ότι άδία έκλεκτό πέρι στα χείρια σας. Έτσι μόνον θα κάμει κατόν. Άκούστε την έλικήν ήμωδου ήμης, Κ. Κ α ρ α κ α σ η ν. Ένταύθα. Ευχαριστούμε θερμώς για τα εύκαμα σας λόγια. Το διήγημα σας καλό. Αίγας ήισομια γραμμένη ύμια, τ' άλλους λόγους δεν σας άπικησώμεν. Κάθε έλλο μάλιστα. Γράψετε. Η ή βιάσθε μόνον να όπτε δημοσιεύομεν τα έργα σας. Α λ ε ε. Μ π τ α μ π τ ι λ η ν υ. Ένταύθα. Το ποιημά σας καλό ως ιδέα. Μας του γράψτε το μέτρο ή πολλά σημεία. Έκείνο πάσι το «Ε ρ η ο μ ο λ ο υ ο υ α λ ι ο υ», εινε φηκό. Γιατί να μην γράψετε «Ε ρ η ο μ ο λ ο υ ο υ»; Κακό έπίσης το «Κ α τ ο δ ο τ α τ ο υ γ ι α να το μωρπάτε με το π ο τ ε λ ε κ τ ο ν». Κι' όμως ικανοποιεί να γράψετε π ο τ ε λ ε κ τ ο ν. Έτσι γ' ότι κ α τ ο δ ο τ α τ ο υ γ ι α να γίνω ποιήτρια. Έτα ό ό τ ε ρ ο. Διορθώστε το λοιπόν. Ε. Χ α ρ α λ α μ π ι δ η ν υ. Ένταύθα. Το διήγημα αυτό έχει δημοσιεύθ. Δ ρ ι κ κ α λ ι ν ο υ. Τα ποιηματά σας όχι καλό. Τα δημοσιώσομε όσόντος όσο σβαρώς. Για να τα όπτε καλότα τυπωμένα και να πειθήτε ότι ποιήματα είναι άνεπιτυχή, και για να βιάσθητε και άλλ... άποσπασίτε μόνον για ένα πράγμα. Ότι τη λέει: ά γ υ ν ω σ τ ο ρ ο υ. Δεν την γράψομεν στα καλά καθούμενα για να δημοσιώσομε τους συνεράτας. Την γράφομεν εν πεποιθήσει, δικαιοσύ, ύπερκόποι, παραδικαιοσύ. Ίδου τώρα τα ποιηματά σας: «Ο Γ έ ρ ο Ν η ο ι σ τ η ρ η και «Η Α γ α π η τ η ρ ς Β ο σ κ ο π ο υ λ α ρ ο ς»

## Γο γραμμόφωνον και ήρωησε το άγαπητότερον μέσον εκλαίτσεσις της μουσικής

Χωρίς αυτό κανένα σπιτι δεν είναι τέλειον. Όλοι, νεοί και γέροι, μαγεύονται γύρω του. Μ' αυτό ή νεστής έχει στή διάθεσι της τίς πιο φημισμένες όρχηστρες του κόσμου, που παίξουν τους τελευταίους χορούς της έποχής. Χάρις σ' αυτό οι γέροι ξαναζούν την εύτυχισμένη ζωή των νεατών των, άκούοντες τις ήρωιότερες καντάδες που τραγουδούσαν στις έλικητές των. Άλλά διά να άπλαυή κανείς το γραμμόφωνο πρέπει να έχη ένα όργανον με τις τελευταίες τελειοποιήσεις. Το γραμμόφωνον STARR τύπου XXII εινε το μοναχικόν όργανον που συγκεντρώνει τά χαρισιακά αυτά:



ΜΙΑ ΧΑΜΗΛΗ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΚΑΛΟΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΞΙΑ  
Πωλήσις με μηνιαίος δόσεις παρὰ τη :

**ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΝΩΝ STARR Α. Ε.**  
ΑΘΗΝΑΙ : Στοά Άρσκακίου 12. Πειραιεύς : Φιλωνεύς 48  
ΘΕΣΣΟΝΙΚΗ : Βενιζέλου 22α. ΠΑΤΡΑΙ : Ρηγκ Φερρικού 84.  
ΒΟΛΟΣ : Έρμού 111.

«Ηρωνα μια φορά παιδι, παιδι, όμοφοραιδ', άγόρον' άγάλης ήμωνα κλειδί κι' ό έρωτας με είχε δόρον.

Σ'έν σύνερα διαβήκαμε όί περασμένα χρόνον. Τα γέιατα βαρηθήκαμε το γήρας περιζώνον.

Και τώρα, τώρα το κροσι σουφράν και μεθών για να μου φέρη στο Νησι και γέρος.. ν' άγαπίον!

Στην πλαγιά Η καρδιά πόνσ άρω για να δη πώνσ άρω το παιδι άχ έγώ, τραγουδεί Παναγία, μαρικά. Και θαρω Μου σκορηά πός δειλά για φορά μου μιλά... μα πωρά Τι καλά!... μα χαρά!... Λαχταρώ, Μ' άγαπά!

Π. Λ ε ι θ α ο δ α ν. Ένταύθα. Θεϊον, έξοχον, έξοχόν! Άημοσιώεται μαζί με τις ύπομοσιώσεις: «Χ α ρ ο υ ο υ. Α ρ ο τ ο ρ ο υ. Α ρ ο τ ο ρ ο υ. Έξοχόν! Ίδου:

Ψυλλά εκεί τρεμάσεν' το ά (ατίγεια... Στο σκοτινόν το φόντο του ύδ (γαυόν... Κι' έδώ σμά μου τριγύρω βλι (πω τόσα τέργια... Ν' άλλαζωμεν όρκους αιώνιον (άσπασιον). Εινε του Οβγκώ, ό άσπασιμό (πρώς τ' άστρα (1) Της Άφροδίτης ό πειροτός (υϊός... — «Όπου ξετύχης γυρίζε (κάτω άπ' τ' άστρα! Κι' άποκομείται με το χαμο (γελο της Ήώς!

(1) Η λέξις «άσπασιμό των άγ-έλων προς τ' άστρα», εινε του Β. Ούγκου, και κάμει ποιητής περιμοικίον του έρωτος.